

A 18.4.89

389218

✓ 36

Τέχνες Γράμματα

Το έργο του Γ. Βακιρτζή σ' ένα λεύκωμα

ΜΕ ΜΕΓΑΛΗ αναδρομική έκθεση στην Εθνική Πινακοθήκη και με ένα πολυτελές λεύκωμα τιμάται η προσφορά στην ελληνική τέχνη του **Γιώργου Βακιρτζή**. Ένας χρόνος έχει περάσει από το θάνατο του εκλεκτού καλλιτέχνη και με την ευκαιρία αυτή εγκαινιάστηκε χθες στους χώρους της Εθνικής Πινακοθήκης μια αντιπροσωπευτική έκθεση, που καλύπτει όλες τις δημιουργικές περιόδους του. Παράλληλα, η Ιονική Τράπεζα κυκλοφόρησε ένα εξαιρετικά προσεγμένο λεύκωμα, που παρουσίασε χθες στους δημοσιογράφους ο πρόεδρος του Δ.Σ. της Τράπεζας, καθηγ. **Παναγιώτης Κορλίρας** και ο διευθυντής της Εθνικής Πινακοθήκης **Δη. Παπαστάμος** (που έγραψε τον πρόλογο του βιβλίου), παρουσία της συζύγου του καλλιτέχνη, **Αλίκης Βακιρτζή**.

Η έκδοση του λευκώματος, είπε ο κ. Κορλίρας, εντάσσεται στα πλαίσια των πολιτιστικών εκδηλώσεων για τη συμπλήρωση 150 χρόνων από την ίδρυση της Ιονικής Τραπεζας. Εκδηλώσεων που ήδη ξεκίνησαν με την τοποθέτηση ενός γλυπτού του Γ. Παρμακέλλη στον εξωτερικό χώρο του «Χίλτον» την έκθεση της συλλογής χαρακτικής της Τράπεζας και έκδοση λευκώματος του καθηγ. Χρύσανθου Χρήστου για την ιστορία της ελληνικής χαρακτικής, και που σύντομα θα ολοκληρωθούν με ένα λεύκωμα, αφιερωμένο στη δουλειά του γλυπτή Βάσου Καπάνταη με τίτλο «Μνήμες από την Ιωνία».

Από την πλευρά του, ο κ. Παπαστάμος είπε, ότι η έκθεση του Γ. Βακιρτζή ήταν ούτως ή άλλως προγραμματισμένη στα πλαίσια του προγράμματος γνωριμίας με τους Έλληνες ζωγράφους, που εφαρμόζεται εδώ και 14 χρόνια.

Μιλώντας για τον πρόλογο που υπογράφει ο ίδιος, ο κ. Παπαστάμος διευκρίνισε, ότι αυτός είναι νοητικά χωρισμένος σε δύο μέρη — το πρώτο μέρος αφορά τη γιγαντοαφίσα με την οποία ο Γ. Βακιρτζής ασχολήθηκε μέχρι το 1964. Το δεύτερο είναι αφιερωμένο σ' όλη την κατοπινή δουλειά του καλλιτέχνη, η αρχή της οποίας σηματοδοτείται την ίδια χρονιά.

«Αντίθετα με τη νεοϋορκέζικη "ποπ-αρτ", από την οποία ξεκίνησε ο Άντυ Γουόρχολ, ο Τζων Βέσελμαν, ο Πήτερ Μπλαϊρκ, ο Όρι Λιχτενστάϊν όλοι αυτοί μέχρι το 1965 και στην Ευρώπη μετά από το 1967, η γιγαντοαφίσα του Γιώργου Βακιρτζή, μέχρι το 1960 ανύψωσε αντί να καταστρέψει το όνειρο μιας τέχνης, κάνοντάς την πειστική και προσπαθώντας με ζωγραφικές ανακαλύψεις που έβγαιναν μέσα από την ταινία να ανιψώσει το περιεχόμενο και την αξία της. Αυτό γινόταν με την απεικόνιση σε υπερφυσικό μέγεθος πορτραίτων ηθοποιών, επελάσεων ιππικού μέσα από τις οποίες ξεπρόβαλε ο ήρωας πρωταγωνιστής, ρομαντικών σκηνών, ειδυλλιακών τοπίων και φανταστικών πολιτειών», σημειώνει μεταξύ άλλων, ο κ. Παπαστάμος.

Ενώ παρακάτω, αναφερόμενος στην κατοπινή δουλειά του καλλιτέχνη γράφει, μεταξύ άλλων: «Βρισκόμαστε σε μια σειρά πινάκων όπου ο φόβος του πολέμου, ο κίνδυνος της πυρηνικής καταστροφής και η σταυροφορία κατά του θανάτου — όπως ο ίδιος τα έζησε στην Κατοχή και στην Αντίσταση — επανέρχονται συνεχώς επίκαιρα εικονογραφημένα από τον ίδιο. Την εποχή αυτή ο Βακιρτζής λειτουργεί ως αυτόνομος καλλιτέχνης, κοιτάζει τον κόσμο μέσα στα μάτια και ο κόσμος αντανακλάται στο έργο του. Η τέχνη του είναι στρατευμένη, σε μια διαρκή διαμαρτυρία εναντίον των ακραίων καταστάσεων των τυραννικών καθεστώτων, εναντίον του πολέμου γενικότερα, με κυρίαρχα θέματα θανάτους από πείνα, εκτελέσεις και σκελετωμένες υπάρξεις. Είναι μια ζωγραφική διαμαρτυρίας εναντίον του Πολέμου του Βιετνάμ, της στέρησης των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των τεχνολογικών μέσων εξόντωσής τους».

Το λεύκωμα περιλαμβάνει ακόμα εκτός από πλήθος έγχρωμων φωτογραφιών, αυτοβιογραφικά σημειώματα του ίδιου του καλλιτέχνη με σκέψεις γύρω από την τέχνη και το έργο του.

